

Nr 68

Av herrar **Svenungsson** och **Edlund**, om *kostnadsfri utdelning av reflexanordningar för skolbarn.*

Under 1963 inträffade i vårt land i runt tal 5 000 trafikolyckor i samband med mörkerkörning, varvid människor skadades. Av dessa olyckor kan ett betydande antal direkt tillskrivas de med mörker förenade siktsvårigheterna. I cirka 300 fall har det rört sig om motorfordon, som påkört barn i skolåldern. (Sistnämnda uppgift härrör sig från år 1961.)

Stora ansträngningar göres av organisationer och myndigheter för att råda bot på dessa olyckor. Bl. a. propageras för att gående under mörker skall vara försedda med reflexanordningar. Sådana kan spela en utomordentligt betydelsefull roll, inte minst för barnen som i stor utsträckning vistas på och vid våra gator och vägar efter mörkrets inbrott.

Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande (NTF) har sedan 1957 bedrivit en intensiv propaganda för reflexanordningar. I skolorna betonas vidare i samband med trafikundervisningen vikten av att använda dylika. NTF vänder sig numera varje år till landets samtliga kommuner och skolor och erbjuder dessa att inköpa reflexmaterial till reducerade priser. Blott 15 % av landets skolelever har under 1963 på detta sätt försetts med reflexmaterial. Detta resultat är enligt vår mening klart otillfredsställande.

Reflexanordningar tillhandahålles också i samtliga större varuhus samt i apotek, vilket underlättar för allmänheten att införskaffa dylika. Den verkliga förståelsen för värdet av reflexanordningar torde dock saknas.

Enligt vår uppfattning är det ytterst angeläget att utvecklingen på detta område påskyndas. Vi vill i sådant syfte föreslå utdelning i skolorna av reflexmaterial till samtliga elever inom det obligatoriska skolväsendet. En aktion av detta slag skulle i propagandasynpunkt kunna spela en väsentlig roll. En mycket större del av befolkningen än hittills skulle nämligen vänjas vid att bruket av reflexanordningar är något nyttigt och nödvändigt. Därigenom skulle med största sannolikhet en stimulans till anskaffande av reflexanordningar på eget initiativ komma till stånd.

Mot bakgrund härav föreslår vi, att riksdagen anslår medel för att under nästa skolår utdela reflexmaterial till samtliga ifrågavarande skolbarn. I samband härmed bör utvecklingen noga studeras dels vad angår olycksfrekvensen, dels med hänsyn till det värde sett från propagandasynpunkt som utdelningen kan ha. Det synes oss sannolikt att resultaten av vad här

föreslås skulle bli så goda att fortsatt anslagsgivning i stort sett icke skulle erfordras.

Utdelningen beräknas dra en kostnad om ca 330 000 kronor. Kostnaden synes lämpligen böra bestridas av automobilskattemedel.

Åberopande det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte till *kostnader för reflexanordningar för skolbarn* anvisa ett förslagsanslag av 330 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 17 januari 1964

David Svenungsson

Dag R. Edlund